

PUBLICACIONS LA GRALLA

LA COMARCA

El títol que va al davant d'aquest volum de les nostres publicacions de Festa Major, possiblement motivarà que aquells lectors d'esperit més subtil i de més clara perspicàcia somriuguin benèvolament — o amb un punt d'ironia — en fullejar aquestes planes, i que se'ls escapi de titllar-nos de pedants.

LA COMARCA!... Digui's en el sentit abstracte del mot, digui's concretant el seu sentit a la comarca pròpia — a la nostra comarca — abasega tants aspectes, és tan complex el tema, com és complexa la vida de la comarca — de la nostra, de la que sigui, de totes, — perquè és la vida mateixa dels pobles que la integren. És un tema tan difús, que no cap en l'estretor de les planes d'un periòdic sinó fragmentàriament i només pot ésser tractat d'una manera superficial, esporàdica.

Però un nom o altre havia de tenir la nostra publicació d'enguany, puix que cada un dels nostres anteriors volums el tenen. I si en aquest d'enguany tractem d'homes i coses de la comarca — de la comarca en general i de la nostra comarca del Vallès — el nom que ens ha semblat més escaient, si no més propi, és aquest que ens afanyem a justificar i a explicar-nos.

Potser fóra més just «Expansió comarcal» o «Homes i coses del Vallès», però tampoc ni l'un ni l'altre no ens plaïen. De més, que el pensament que ens ha guiat a la tasca d'ara ha estat el de l'exaltament de la comarca en sí. Ara, que haurà de donar-se estat oficial al problema de la divisió de les comarques, ens hem fet un deure de significar, en la mida de les nostres possibilitats, el nostre sentiment comarcalista i al punt s'han fet presents a la nostra memòria els noms

d'uns amics — En Balvey, de Cardedeu; En Damesón, de La Garriga; En Manolo Hugué, de Caldes de Montbui, — i altres més dels molts que hi ha escampats d'ací

d'allà per aquests pobles del nostre Vallès. I hem volgut encara que altres amics, que tenen un pensament clar i definit en respecte el problema comarcal, ens il·lustressin amb els seus escrits de col·laboració, i hem volgut també que les planes del nostre setmanari, sols fos per un dia, fossin vehicle de cultura per a oferir-les a l'exaltament de les viles i pobles del Vallès, de les germanes de la nostra Pubilla.

...Però alhora volíem pagar també un deute de pòstuma amistat amb Joaquim Biosca i teníem altres originals que només caben en aquests extraordinaris de la festa major. I, si ja el nostre pensament inicial era més modest que no ho fa pensar el títol del volum, tot plegat ho acabava de desfigurar i de llevar-li aquell sentit d'unitat que ens sembla hauria de tenir, encara que en referir-nos a la comarca ho fessim sols en un dels molts aspectes en els quals podríem haver aprofundit.

Sigui com sigui, vegi el lector, en aquest setè volum de les nostres publicacions de la festa major, aquell amor que ens empeny a la realització constant de la nostra tasca per l'enaltiment de la ciutat — diem ara de la comarca — i pel propi enaltiment. Del nostre periòdic hem volgut fer-ne com una casa — una casa invisible i impalpable — al marge del ram de construcció — però en la qual bateguen els més elevats sentiments de solidaritat comarcal i humana, puix que té efectivitat en el cor i el pensament: que si aquest ens guia, aquell ens empeny a obrir els braços a tots i dir-los: ¡Veniu, amics!